

[Finansministeren.]

terede i en forøgelse af de samlede udgifter, skyldes det ikke mindst lønudviklingen og den almindelige vækst i de lovbundne tilskud. Regeringen fandt imidlertid, at det var påkrævet at begrænse udgiftsstigningen væsentligt, og der har derfor været foretaget en fornyet kritisk gennemgang af hvert enkelt udgiftsområde med henblik på at undgå ikke strengt påkrævede stigninger og opnå besparelser. Der er herved indvundet meget betydelige beløb, ikke mindst på statens anlægsbudget, idet regeringen har ment, at man som led i de almindelige bestræbelser for at mindske efterspørgselspresset i byggeriet burde holde igen på statens bygge- og anlægsvirksomhed.

Regeringen vil søge denne tilbageholdende linje i udgiftspolitikken fastholdt gennem finansåret. Som det fremgik af statsministerens åbningstale, er det ikke regeringens hensigt at fremsætte forslag om love, der vil medføre større udgiftsstigninger, og der vil — ligesom i år — blive holdt stærkt igen over for nye bevillinger i form af ændringsforslag til finansloven eller forslag om til lægsbevillinger. Der er på forslaget §§ 23 og 27 optaget reserver til sådanne bevillinger på henholdsvis 100 mill. kr. og 30 mill. kr. Den endelige størrelse af disse reserver må fastlægges, når vi om nogle måneder har fuldt overblik over de fremkomne ændringsforslag, men det er i øvrigt regeringens hensigt, at disse reserver i modsætning til de på tidligere finanslove optagne reserver skal være vejledende med hensyn til det samlede omfang af nye bevillinger i årets løb. Denne nye praksis vil — ligesom den mere realistiske budgettering af de lovbundne udgifter — bidrage til, at finansloven bliver en fast ramme for statens økonomiske dispositioner.

De retningslinjer, der er lagt for udgiftspolitikken i 1963-64, er således på linje med dem, der følges i år. I en periode, hvor der af hensyn til genoprettelsen og bevarelsen af den økonomiske stabilitet sker en begrænsning af stigningstakten i det private forbrug, må det være rimeligt, at der holdes igen over for offentlige udgifter, der ikke er uafviselig nødvendige. Der er dog betydelige områder, hvor den økonomiske og sociale udvikling nødvendiggør øgede be-

villinger. Det vil da også ses, at der på budgettet er afsat betydelig højere bevillinger end i de foregående år, især til uddannelsesformål og udbygningen af trafiknettet.

I alt viser drifts- og anlægsbudgettet herefter en udgiftsstigning i forhold til i år på ca. 1 milliard kr. Mange vil sikkert mene, at dette ikke tyder på nogen tilbageholdende udgiftspolitik, og jeg vil derfor gøre nogle bemærkninger om de vigtigste af de forhold, der er årsag til den fortsatte vækst i udgifterne. Jeg har allerede nævnt, at der er afsat 300 mill. kr. til dækning af pristalsregulering af lønninger og sociale ydelser. For de samlede udgifter til folke- og invalidepension bliver der tale om en stigning på op imod 300 mill. kr. i sammenligning med i år dels som følge af de lovændringer, der er sket, dels som følge af den stadige tilgang af pensionister. Herudover er der vækst i en række andre lovbundne udgifter. Det gælder f. eks. tilskuddet til kommunernes sygehusudgifter, vejudgifterne og skolevæsenet. Endelig vil der også blive tale om yderligere vækst i forsvarsudgifterne, efterhånden som de i år tiltrådte højere materielbevillinger kommer til anvendelse. Den stigning i udgifterne, der finder sted på andre felter, vedrører, som jeg allerede har sagt, især uddannelsen — såvel drift som anlæg — samt udbygningen af trafiknettet.

Såfremt der ønskes en yderligere begrænsning af stigningstakten i statsudgifterne, vil dette ikke kunne ske uden en revision af udgiftslovgivningen. Regeringen har opmærksomheden rettet herimod og har allerede på et enkelt område fremsat lovforslag, hvis gennemførelse vil medføre en besparelse, men først i finansåret 1964-65. Jeg tænker her på forslaget om tilskud til kommunale vejarbejder.

Det samlede drifts- og anlægsbudget balancerer som nævnt med et overskud på godt 600 mill. kr. Samtidig er der på kapitalbudgettet regnet med en nettoudgift på op imod 450 mill. kr. Saldoen på kapitalbudgettet bliver således omtrent den samme som i år. På indtægtssiden bliver der en nedgang svarende til de i år optagne præmieobligationslån, og på udgiftssiden bliver der en nedgang af omtrent samme størrelse.

Også for så vidt angår kapitalbudgettet i 1963-64, er der tale om en ændring af